

Warszawa, dnia 9 grudnia 2013 r.

Poz. 1479

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia 10 października 2013 r.

w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej²⁾

Na podstawie art. 248 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232 i 1238) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do zakładu o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, zwanego dalej „zakładem o zwiększonym ryzyku”, zalicza się zakład, w którym występuje jedna lub więcej substancji niebezpiecznych w ilości równej lub większej niż określone w załączniku do rozporządzenia, w tabeli 1 lub 2 w kolumnie „Ilość substancji niebezpiecznej decydująca o zaliczeniu do zakładu o zwiększonym ryzyku”.

2. Do zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, zwanego dalej „zakładem o dużym ryzyku”, zalicza się zakład, w którym występuje jedna lub więcej substancji niebezpiecznych w ilości równej lub większej niż określona w załączniku do rozporządzenia, w tabeli 1 lub 2 w kolumnie „Ilość substancji niebezpiecznej decydująca o zaliczeniu do zakładu o dużym ryzyku”.

§ 2. 1. Nazwy, oznaczenia numeryczne i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku, określa tabela 1 załącznika do rozporządzenia.

2. Kategorie substancji niebezpiecznych oraz ilości substancji niebezpiecznych, niewymienionych w tabeli 1 załącznika do rozporządzenia, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku, określa tabela 2 załącznika do rozporządzenia.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 9 kwietnia 2002 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. Nr 58, poz. 535 oraz z 2006 r. Nr 30, poz. 208).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 lutego 2014 r.

Minister Gospodarki: *wz. J. Pietrewicz*

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 248, poz. 1478).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi (Dz. Urz. WE L 10 z 14.01.1997, str. 13, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 2, str. 410) oraz częściowo wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi, zmieniającą, a następnie uchylającą dyrektywę Rady 96/82/WE (Dz. Urz. UE L 197 z 24.07.2012, str. 1).

Załącznik do rozporządzenia Ministra Gospodarki
z dnia 10 października 2013 r. (poz. 1479)

NAZWY, OZNACZENIA NUMERYCZNE, KRYTERIA KWALIFIKOWANIA, KATEGORIE I ILOŚCI SUBSTANCJI NIEBEZPIECZNYCH, KTÓRYCH ZNAJDOWANIE SIĘ W ZAKŁADZIE DECYDUJE O ZALICZENIU GO DO ZAKŁADU O ZWIĘKSZONYM RYZYKU ALBO ZAKŁADU O DUŻYM RYZYKU

1. Ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku, należy odnosić zarówno do maksymalnych ilości znajdujących się lub mogących się znaleźć w dowolnym czasie w zakładzie w warunkach normalnej pracy zakładu, jak i takich, w których przewiduje się możliwość wystąpienia substancji niebezpiecznej podczas poważnej awarii przemysłowej.

1.1. Substancje niebezpieczne znajdujące się w zakładzie tylko w ilościach równych bądź mniejszych niż 2% podanych wartości progowych nie powinny być uwzględniane przy obliczaniu ilości całkowitej, jeżeli ich lokalizacja w zakładzie zapewnia, że nie staną się przyczyną poważnej awarii w jakimkolwiek miejscu zakładu.

2. W przypadku gdy znajdujące się w zakładzie poszczególne substancje niebezpieczne nie występują w ilościach wyższych lub równych odpowiednim ilościom określonym w kolumnie 4 lub 5 tabeli 1 lub odpowiednim ilościom określonym w kolumnie 2 lub 3 tabeli 2, podczas próby zaliczenia zakładu do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku powinna być zastosowana poniższa zasada sumowania.

2.1. Zaliczenie zakładu do zakładu o dużym ryzyku następuje wtedy, jeżeli suma

$$q_1/Q_{D1} + q_2/Q_{D2} + q_3/Q_{D3} + q_4/Q_{D4} + \dots + q_x/Q_{Dx}$$

jest większa lub równa 1, gdzie poszczególne symbole oznaczają:

q_x – ilości substancji niebezpiecznych (lub kategorii substancji niebezpiecznych) odpowiadających tabeli 1 lub 2,

Q_{Dx} – odpowiednie ilości określone w kolumnie 5 tabeli 1 lub ilości określone w kolumnie 3 tabeli 2.

2.2. Zaliczenie zakładu do zakładu o zwiększonym ryzyku następuje wtedy, jeżeli suma

$$q_1/Q_{Z1} + q_2/Q_{Z2} + q_3/Q_{Z3} + q_4/Q_{Z4} + \dots + q_x/Q_{Zx}$$

jest większa lub równa 1, gdzie poszczególne symbole oznaczają:

q_x – ilości substancji niebezpiecznych (lub kategorii substancji niebezpiecznych) odpowiadających tabeli 1 lub 2,

Q_{Zx} – odpowiednie ilości określone w kolumnie 4 tabeli 1 lub ilości określone w kolumnie 2 tabeli 2.

2.3. Zasada sumowania powinna mieć zastosowanie dla oceny ogólnych zagrożeń związanych z: toksycznością, palnością i ekotoksycznością substancji niebezpiecznych. Z tego względu stosuje się trzykrotnie:

- dla sumowania substancji i mieszanin wymienionych w tabeli 1 i sklasyfikowanych jako toksyczne lub bardzo toksyczne, razem z substancjami i preparatami spełniającymi warunki dla kategorii 1 lub 2,
- dla sumowania substancji i mieszanin wymienionych w tabeli 1 i sklasyfikowanych jako utleniające, wybuchowe, łatwopalne, wysoce łatwopalne lub skrajnie łatwopalne, razem z substancjami i preparatami spełniającymi warunki dla kategorii 3, 4, 5, 6, 7a, 7b lub 8,
- dla sumowania substancji i mieszanin spełniających warunki dla kategorii 9 (R50) lub 9 (R51/53).

Zaliczenie zakładu do zakładu o zwiększonym ryzyku albo o dużym ryzyku następuje, jeżeli którakolwiek z sum uzyskanych w sposób określony w lit. a, b lub c jest większa lub równa 1.

3. Substancje niebezpieczne niewymienione w tabeli 1 powinny być klasyfikowane w sposób określony w odrębnych przepisach dotyczących kryteriów i sposobu klasyfikacji substancji i mieszanin chemicznych.

3.1. W odniesieniu do substancji o właściwościach pozwalających na zaklasyfikowanie ich do więcej niż jednej kategorii należy zastosować najniższą ilość odpowiadającą jednej z kategorii określoną w kolumnie 2 lub 3 tabeli 2. Jednakże, w celu zastosowania zasady sumowania określonej w pkt 2, powinna być stosowana ilość odpowiadająca danej klasyfikacji (grupie sumowania).

4. Gazem jest każda substancja, której ciśnienie absolutne pary w temperaturze 20°C jest równe lub większe niż 101,3 kPa.

4.1. Ciecżą jest każda substancja, która nie została określona jako gaz i która w temperaturze 20°C i przy normalnym ciśnieniu 101,3 kPa nie znajduje się w stanie stałym.

Tabela 1. Określone substancje niebezpieczne

Lp.	Substancje lub grupy substancji	Numer CAS (Chemical Abstract Service)	Ilość substancji niebezpiecznej decydująca o zaliczeniu do zakładu o:	
			zwiększonym ryzyku [Mg]	dużym ryzyku [Mg]
1	2	3	4	5
1	Azotan amonu (objaśnienie 1)	6484-52-2	5000	10 000
2	Azotan amonu (objaśnienie 2)	6484-52-2	1250	5000
3	Azotan amonu (objaśnienie 3)	6484-52-2	350	2500
4	Azotan amonu (objaśnienie 4)	6484-52-2	10	50
5	Azotan potasu (objaśnienie 5)	7757-79-1	5000	10 000
6	Azotan potasu (objaśnienie 6)	7757-79-1	1250	5000
7	Pentatlenek arsenu, kwas arsenowy (V) lub jego sole		1	2
8	Tritlenek arsenu, kwas arsenowy (III) lub jego sole			0,1
9	Brom	7726-95-6	20	100
10	Chlor	7782-50-5	10	25
11	Związki niklu w postaci pyłu (tlenek niklu, ditlenek niklu, tritlenek diniklu, siarczki niklu, disiarczki niklu)			1
12	Etylenoimina	151-56-4	10	20
13	Fluor	7782-41-4	10	20
14	Formaldehyd (> 90%)	50-00-0	5	50
15	Wodór	1333-74-0	5	50
16	Chlorowodór (skroplony gaz)	7647-01-0	25	250
17	Związki ołowioorganiczne		5	50
18	Skrajnie łatwopalne gazy skroplone (w tym skroplone węglowodory lekkie z przerobu ropy naftowej) i gaz ziemny		50	200
19	Acetylen	74-86-2	5	50
20	Tlenek etylenu	75-21-8	5	50
21	Tlenek propylenu	75-56-9	5	50
22	Metanol	67-56-1	500	5000
23	4,4'-Metylenobis(2-chloroanilina) lub jej sole			0,01
24	Izocyjanian metylu	624-83-9		0,15
25	Tlen	7782-44-7	200	2000
26	Diizocyjanian toluenu (izomery)		10	100
27	Dichlorek karbonylu (fosgen)	75-44-5	0,3	0,75
28	Triwodorek arsenu (arsyna)	7784-42-1	0,2	1
29	Triwodorek fosforu (fosfina)	7803-51-2	0,2	1
30	Dichlorek siarki	10545-99-0	1	1
31	Tritlenek siarki	7446-11-9	15	75

1	2	3	4	5
32	Polichlorowane dibenzofurany i polichlorowane dibenzodiodoksyny (z włączeniem TCDD – 2,3,7,8-tetra-chlorodibenzoparadioksyny), z uwzględnieniem współczynnika równoważności F (objaśnienie 9 i tabela 3)			0,001
33	Następujące rakotwórcze substancje w stężeniach przekraczających 5%: 4-aminobifenyl lub jego sole, chlorek benzylidenu, benzydyna lub jej sole, eter bis(chlorometylowy), eter chlorometylometylowy, 1,2-dibromoetan, siarczan dietylu, siarczan dimetylu, chlorek dimetylokarbamoilowy, 1,2-dibromo-3-chloropropan, 1,2-dimetylohydrazyna, dimetylonitroamina, heksametylofosfortriamid, hydrazyna, 2-naftyloamina lub jej sole, 4-nitrobifenyl i 1,3-propanosulton		0,5	2
34	Produkty ropopochodne: a) benzyny i benzyny ciężkie, b) nafty (w tym paliwa do silników odrzutowych), c) oleje gazowe (w tym oleje napędowe do silników wysokoprężnych, oleje opałowe lekkie i technologiczne strumienie mieszanin olejów gazowych), d) ciężki olej opałowy		2500	25 000

Tabela 2. Kategorie substancji niebezpiecznych niewymienionych w tabeli 1

Kategorie substancji niebezpiecznych	Ilość substancji niebezpiecznej decydująca o zaliczeniu do zakładu o:	
	zwiększonym ryzyku [Mg]	dużym ryzyku [Mg]
1	2	3
1. Substancje bardzo toksyczne, charakteryzowane określeniem rodzaju zagrożenia: R26 – działa bardzo toksycznie przez drogi oddechowe, R27 – działa bardzo toksycznie w kontakcie ze skórą, R28 – działa bardzo toksycznie po połknięciu	5	20
2. Substancje toksyczne, charakteryzowane określeniem rodzaju zagrożenia: R23 – działa toksycznie przez drogi oddechowe, R24 – działa toksycznie w kontakcie ze skórą, R25 – działa toksycznie po połknięciu	50	200
3. Substancje utleniające, charakteryzowane określeniem rodzaju zagrożenia: R7 – może spowodować pożar, R8 – kontakt z materiałami zapalnymi może spowodować pożar, R9 – grozi wybuchem po zmieszaniu z materiałem zapalnym	50	200
4. Substancje wybuchowe (objaśnienie 7.1) podklasa 1.4	50	200
5. Substancje wybuchowe (objaśnienie 7.1) podklasy 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 i 1.6 lub charakteryzowane określeniem rodzaju zagrożenia: R2 – zagrożenie wybuchem wskutek uderzenia, tarcia, kontaktu z ogniem lub innymi źródłami zapłonu, lub R3 – skrajne zagrożenie wybuchem wskutek uderzenia, tarcia, kontaktu z ogniem lub innymi źródłami zapłonu	10	50
6. Substancje łatwopalne (objaśnienie 8 pkt 1)	5000	50 000

1	2	3
7a. Wysoce łatwopalne ciecze (objaśnienie 8 pkt 2 lit. a i b)	50	200
7b. Substancje wysoce łatwopalne (objaśnienie 8 pkt 2 lit. c)	5000	50 000
8. Substancje skrajnie łatwopalne (objaśnienie 8 pkt 3)	10	50
9. Substancje niebezpieczne dla środowiska, charakteryzowane określeniem rodzaju zagrożenia:		
R50 – działa bardzo toksycznie na organizmy wodne (z włączeniem R50/53 – działa bardzo toksycznie na organizmy wodne; może wywoływać długo utrzymujące się zmiany w środowisku wodnym),	100	200
R51/53 – działa toksycznie na organizmy wodne; może powodować długo utrzymujące się szkodliwe zmiany w środowisku wodnym	200	500
10. Substancje niebezpieczne dla ludzi i środowiska z innych względów, charakteryzowane określeniem rodzaju zagrożenia:		
R14 – reaguje gwałtownie z wodą (włączając w to R14/15 – reaguje gwałtownie z wodą, wyzwalaając wysoce łatwopalne gazy),	100	500
R29 – w kontakcie z wodą uwalnia toksyczne gazy	50	200

Tabela 3. Wartości współczynnika równoważności (F)

Substancja	F	Substancja	F
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	0,5	2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,001	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,001

(Użyte w tabeli 3 skróty oznaczają odpowiednio T = tetra, Pe = penta, Hx = hekza, Hp = hepta, O = okta, C = chloro, DD = dibenzodioxyna, DF = dibenzofuran. Przykładowo HxCDF oznacza heksachlorodibenzofuran).

Objaśnienia do tabel:

Uwaga ogólna: Jeżeli substancja wymieniona w tabeli 1 mieści się również w kategorii wymienionej w tabeli 2, należy stosować wartości progowe ustalone w tabeli 1.

1. Dla azotanu amonu (lp. 1 w tabeli 1) ilość 5000/10 000 Mg odnosi się do nawozów zdolnych do samopodtrzymującego się rozkładu.

Niniejsze objaśnienie ma zastosowanie do nawozów mineralnych wieloskładnikowych opartych na azotanie amonu (nawozy mineralne wieloskładnikowe zawierające azotan amonu z fosforanem lub potażem), w których zawartość azotu pochodzącego z azotanu amonu wyrażona ułamkiem masowym wynosi:

- a) nie mniej niż 15,75% (15,75% zawartości azotu pochodzącego z azotanu amonu odpowiada 45% azotanowi amonu) i nie więcej niż 24,5% (24,5% zawartości azotu pochodzącego z azotanu amonu odpowiada 70% azotanowi amonu) i w których zawartość łącznie substancji palnych/organicznych nie przekracza 0,4% lub które spełniają wymogi przepisów ustawy o nawozach i nawożeniu,

- b) 15,75% lub mniej oraz nieokreśloną ilość substancji palnych i które są zdolne do samopodtrzymującego się rozkładu zgodnie z testem korytkowym (Zalecenia ONZ dotyczące transportu towarów niebezpiecznych: Podręcznik badań i kryteriów część III pkt 38.2).

2. Dla azotanu amonu (lp. 2 w tabeli 1) ilość 1250/5000 Mg odnosi się do azotanu amonu w bryłkach pokrytych ziemią okrzemkową.

Niniejsze objaśnienie ma zastosowanie do prostych nawozów mineralnych opartych na azotanie amonu oraz do nawozów mineralnych wieloskładnikowych, w których zawartość azotu pochodząca z azotanu amonu jest większa niż:

- a) 24,5%, z wyjątkiem mieszanek azotanu amonu z dolomitem, kamieniem wapiennym lub węglanem wapnia o czystości co najmniej 90%,
- b) 15,75% w mieszankach azotanu amonu i siarczanu (VI) amonu,
- c) 28% (28% zawartości azotu pochodzącego z azotanu amonu odpowiada 80% azotanowi amonu) w mieszankach azotanu amonu z dolomitem, kamieniem wapiennym lub węglanem wapnia o czystości nie mniejszej niż 90% i które spełniają wymogi przepisów ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu.

3. Dla azotanu amonu (lp. 3 w tabeli 1) ilość 350/2500 Mg odnosi się do azotanu amonu technicznego.

Niniejsze objaśnienie ma zastosowanie do:

- a) azotanu amonu i mieszanek na bazie azotanu amonu, w których zawartość azotu pochodząca z azotanu amonu:
- wynosi nie mniej niż 24,5% i nie więcej niż 28% i które zawierają mniej niż 0,4% substancji palnych,
  - jest większa niż 28% i które zawierają mniej niż 0,2% substancji palnych,
- b) wodnych roztworów azotanu amonu, w których stężenie azotanu amonu jest większe niż 80%.

4. Dla azotanu amonu (lp. 4 w tabeli 1) ilość 10/50 Mg odnosi się do materiałów „poza specyfikacją” i nawozów, które nie spełniają testu wybuchowości.

Niniejsze objaśnienie ma zastosowanie do:

- a) materiału odrzuconego w trakcie procesu produkcyjnego oraz do azotanu amonu i mieszanek na bazie azotanu amonu, zwykłych nawozów opartych na azotanie amonu i nawozów mineralnych złożonych opartych na azotanie amonu, określonych w objaśnieniach 2 i 3, które są lub zostały zwrócone przez końcowego użytkownika producentowi do czasowego składowania lub do zakładu przetwórczego w celu przerobu, recyklingu lub przetworzenia do bezpiecznego użytkowania, ponieważ nie spełniają wymogów określonych w objaśnieniach 2 i 3,
- b) nawozów określonych w objaśnieniu 1 tiret pierwsze i w objaśnieniu 2, niespełniających wymogów przepisów ustawy o nawozach i nawożeniu.

5. Dla azotanu potasu ilość 5000/10 000 Mg odnosi się do nawozów mineralnych złożonych opartych na azotanie potasu, zawierających azotan potasu w postaci bryłek granulatu.

6. Dla azotanu potasu ilość 1250/5000 Mg odnosi się do nawozów mineralnych złożonych opartych na azotanie potasu, zawierających azotan potasu w postaci krystalicznej.

7. Substancje wybuchowe oznaczają substancje lub mieszaniny określone zwrotem wskazującym rodzaj zagrożenia R2 (zagrożenie wybuchem wskutek uderzenia, tarcia, kontaktu z ogniem lub innymi źródłami zapłonu) lub R3 (skrajne zagrożenie wybuchem wskutek uderzenia, tarcia, kontaktu z ogniem lub innymi źródłami zapłonu), lub które są zaklasyfikowane do którejkolwiek z podklas zagrożeń 1.1 do 1.6 zgodnie ze schematem klasyfikacji ONZ/ADR (Umowa europejska dotycząca międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzona w Genewie dnia 30 września 1957 r. (Dz. U. z 2013 r. poz. 815). W definicji tej zawarte są materiały pirotechniczne, które dla potrzeb tego rozporządzenia oznaczają substancje lub mieszaniny substancji przeznaczonych do wytwarzania ciepła, światła, dźwięku, gazu lub dymu albo kombinacji tych efektów przez samopodtrzymujące się egzotermiczne reakcje chemiczne. W przypadku gdy substancja lub mieszanina są klasyfikowane zarówno przez ADR, jak i zwroty zagrożenia R2 lub R3, klasyfikacja ADR ma pierwszeństwo nad przypisaniem zwrotów zagrożenia.

7.1. Podklasami zagrożeń i określeniami zagrożeń są:

Podklasa 1.1. Materiały i przedmioty, które stwarzają zagrożenie wybuchem masowym. Wybuch masowy jest to taki wybuch, który natychmiast obejmuje cały ładunek.

Podklasa 1.2. Materiały i przedmioty, które stwarzają zagrożenie rozrzutem, ale nie wybuchem masowym.

Podklasa 1.3. Materiały i przedmioty stwarzające zagrożenie pożarem i małe zagrożenie wybuchem lub rozrzutem lub oba te zagrożenia, ale które nie zagrażają wybuchem masowym:

- a) przy których spalaniu wydziela się znaczne ciepło promieniowania lub
- b) które zapalają się jeden od drugiego i wywołują mały wybuch lub rozrzut lub oba te efekty razem.

Podklasa 1.4. Materiały i przedmioty, które stwarzają tylko małe zagrożenie w przypadku zapalenia lub zainicjowania podczas przewozu. Oddziaływania ograniczają się w znacznym stopniu do sztuki przesyłki i nie prowadzą do rozrzutu elementów o znacznych rozmiarach lub zasięgu. Zewnętrzny pożar nie powinien wywoływać natychmiastowego wybuchu całej zawartości sztuki przesyłki.

Podklasa 1.5. Materiały bardzo mało wrażliwe stwarzające zagrożenie wybuchem masowym, które są na tyle niewrażliwe, że istnieje małe prawdopodobieństwo ich zainicjowania lub przejścia od palenia do detonacji w normalnych warunkach przewozu. Minimalnym wymogiem dla tych materiałów jest, aby nie wybuchały podczas próby na odporność ogniową.

Podklasa 1.6. Przedmioty skrajnie niewrażliwe, które nie stwarzają zagrożenia wybuchem masowym. Przedmioty te zawierają tylko skrajnie niewrażliwe materiały i przedstawiają znikome prawdopodobieństwo przypadkowej inicjacji lub rozprzestrzenienia się.

7.2. W przypadku wyrobów zawierających substancje wybuchowe lub materiały pirotechniczne, jeżeli ilość substancji lub preparatu znajdujących się w wyrobie jest znana, powinna być ona uwzględniana podczas zaliczania zakładu do zakładu o zwiększonym ryzyku albo o dużym ryzyku. Jeżeli ilość substancji lub preparatu znajdujących się w wyrobie nie jest znana, przy rozpatrywaniu ilości określonych w kolumnie 2 lub 3 tabeli 2 należy uwzględnić masę wyrobu.

8. Określenia – łatwopalne, wysoce łatwopalne, skrajnie łatwopalne – w kategoriach 6, 7a, 7b i 8, o których mowa w tabeli 2, oznaczają:

- 1) łatwopalne ciecze – substancje i preparaty w stanie ciekłym, o temperaturze zapłonu nie mniejszej niż 21°C i nie większej niż 55°C, określone rodzajem zagrożenia R10 (produkt łatwopalny), podtrzymujący palenie;
- 2) wysoce łatwopalne ciecze:
  - a) substancje mogące rozgrzać się i w rezultacie zapalić w kontakcie z powietrzem w temperaturze otoczenia bez jakiegokolwiek dodatkowego wkładu energii, określone rodzajem zagrożenia R17 (samorzutnie zapala się w powietrzu),
  - b) substancje i preparaty o temperaturze zapłonu poniżej 55°C występujące w postaci ciekłej pod ciśnieniem, w warunkach procesowych, takich jak wysokie ciśnienie lub wysoka temperatura, mogących spowodować zagrożenie wystąpienia awarii,
  - c) substancje ciekłe posiadające temperaturę zapłonu poniżej 21°C, ale które nie są skrajnie łatwopalne, określone rodzajem zagrożenia R11 (produkt wysoce łatwopalny);
- 3) skrajnie łatwopalne gazy i ciecze:
  - a) substancje ciekłe o temperaturze zapłonu poniżej 0°C oraz temperaturze wrzenia lub, w przypadku zakresu temperatur wrzenia, temperaturze zapoczątkowującej wrzenie nie większej niż 35°C, określone rodzajem zagrożenia R12 (produkt skrajnie łatwopalny),
  - b) substancje w postaci gazu, palne w normalnych warunkach temperatury i ciśnienia, określone rodzajem zagrożenia R12 (produkt skrajnie łatwopalny) w stanie gazowym lub nadkrytycznym,
  - c) łatwopalne substancje ciekłe przechowywane w temperaturze wyższej niż ich temperatury wrzenia.

9. W przypadku polichlorowanych dibenzofuranów i polichlorowanych dibenzodioksyn należy posłużyć się masą zastępczą substancji (mz) obliczaną przez zastosowanie współczynnika równoważności (F) względem 2,3,7,8-TCDD i porównać jej wartość z ilością podaną w kolumnie 4 lub 5 tabeli 1. Masę zastępczą oblicza się według następującego wzoru:

$$mz = mr \times F$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

mz – masę zastępczą,

mr – masę rzeczywistą,

F – współczynnik równoważności dla danej substancji podany w tabeli 3.